

S.M.R.K.

číslo 57

Skautský měsíčník střediska Junáka Křtiny

<http://junak.euweb.cz>

březen 2004

Dětský maškarní bál

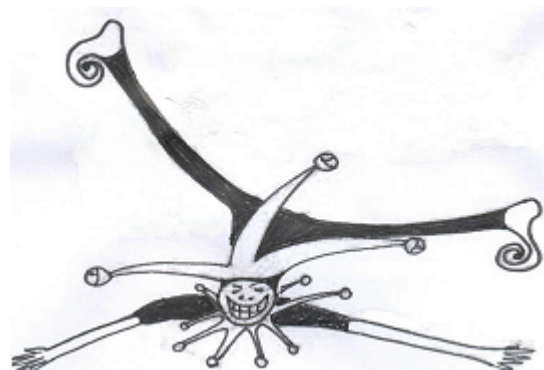
neděle 15. 2. 2004

V jednu hodinu odpoledne byl sál stále ještě prázdný. Ale přišlo pět skautek se Zuzkou. Pak i Zbyněk. Chvilí po něm i já. A po mně i hudba – tedy Staňa Koudar a Jirka Učeň s aparaturou. A začali jsme chystat. Stoly v sále, pomůcky k závodům, ceny pro vítěze, tombolu a taky hudbu a mikrofon. Všechno si pořádně vysvětlit, domluvit, vyzkoušet, aby pak každý věděl, co a kdy má dělat. Já jsem konferovala, Zbyněk fotil, Zuzka s Lindou počítali hlasy pro nejlepší masku a chystaly tombolu. A skautky pomáhaly, kde bylo zrovna potřeba: vítaly masky, připravovaly a odklízeli pomůcky k závodům, předávaly sladkosti vítězům, pomáhali nejmenším účastníkům při závodech.

Už před druhou hodinou začaly přicházet první děti v maskách a s nimi i jejich rodiče a prarodiče. Hned u vchodu se jich skautky ujaly a každou masku zapsaly do startovní listiny a pověsily jí na krk cedulku s číslem. Po druhé hodině byl už sál plný a židle obsazené a v účastnické listině jsme měli zapsáno 26 dětských závodníků. A tak jsme to rozjeli. Hudba hrála, děti tancovaly a když se jim podařilo vytvořit hada, mohly se ostatním představit. Každá maska se představovala do mikrofonu pěkně naživo: Kdo je a za koho jde. To proto, že letošní rok se odměňovaly tři nejlepší masky předškoláků a školáků. Taková „miss nejlepší maska“. Každý, kdo přišel, se mohl hlasování účastnit.

Když se všichni představili, přišel na řadu zábavný program. Jedna soutěž za druhou, střídali se předškoláci se školáky a ani rodiče nepřišli zkrátka. Děti si zahrály štafetu s ping-pongovými míčky na lžičce kolem kytiček, lovily ryby z rybníka, ti nejmenší házeli míčky do obřího klobouku. Tancovalo se při hudbě a přitom se děti měnily na zkameněliny (nikdo se nesměl pohnout, když hudba přestala hrát). Házely do dálky slámkou, listem papíru i nafouknutým balónkem. A taky přišlo na řadu oblíbené šlapání na balónky. Ani rodiče se nenudili. Navlékali nitě do velkých jehel a balili se toaletním papírem na mumii.

/pokračování na straně 5/

V březnu nás čeká již čtrnáctý Výroční oheň! * Hodnocení činnosti v měsíci únoru *
Reportáže z maškarního bálu, stopařské schůzky Tygrů a promítání diapositivů
nejen z 13. letního tábora * Kronika 13. letního tábora Junáka Křtiny – sedmý a osmý den

Hlásná trouba

I. Naše nejbližší akce

- **MAŠKARNÍ KOŇOVÁNÍ PRO DĚTI – V SOBĚŠICÍCH** **sobota 13. 3. 2004**

Tuto sobotu se vypravíme na Panskou Líchu v Soběšicích, kde se koná od 14 do 17 hodin akce nazvaná Maškarní koňování pro děti.

Sraz: ve 12.00 h na zastávce na náměstí (odjezd ve 12.15 h do Brna)

Návrat: před 19.00 h autobusem od Brna

S sebou: vhodnou masku (v jízdárně je relativně nízká teplota) – podrobnosti o masce se děti dozví na družinových schůzkách, *skautský kroy!*, 35 Kč na cestovní výdaje, svačinu

Akce je pro všechny členy střediska, kteří mají zájem uvidět a zažít něco nového.

Marfa, Warden

- **VÝROČNÍ OHEŇ** **sobota 20. 3. 2004**

Letos se sejdeme již počtrnácté na Výročním ohni a připomeneme si obnovení skautingu ve Křtinách. Při této příležitosti zveme všechny současné i bývalé členy ke společnému setkání.

U tohoto ohně budou moci složit slib všichni nováčci, kteří splnili podmínky Nováčkovské zkoušky a byli k němu doporučení.

Místo a čas srazu vám sdělí vaši vedoucí.

- **ŠPICA – VÍKENDOVÁ AKCE R+R** **pátek 26. 3.–28. 3. 2004**

Kdokoliv s R+R, ale i mladších O. S. má možnost překročit ustálené (ne)fungování programu pro tuto skautskou věkovou kategorii u nás na středisku a vyrazit s námi (Liba, Zuzka, Chvost, Warden) na akci Špica, kterou pořádá roverský kmen v Újezdu u Brna.

Veškeré dostupné informace na požádání dodám.

Warden

II. Organizační

- **STŘEDISKOVÁ RADA** **čtvrtek 25. 3. 2004**

Rada se uskuteční výjimečně poslední čtvrtek v měsíci – v době 20.00–21.30 h v Dolní klubovně. Zváni jsou všichni členové střediskové rady, všichni vedoucí a rádcové družin a členové „Pracovních kruhů“. Na program bude projednání rozpočtu na rok 2004.

- **REGISTRACE 2004 – jak dopadla?**

Na začátku ledna se rozjel každoroční kolotoč registrací. Opět, jako každý rok, se našli skauti a skautky, kteří příslušný finanční obnos (letos 200 Kč) dodali včas, ale na druhé straně z některých by to mohl člověk tahat ještě příští vánoce. No, ale nakonec se vše povedlo, takže se s vámi mohu podělit o naše letošní počty.

Celkem se nám letos na středisku registrovalo **55 členů**, což je o 4 více než v loňském roce. Z tohoto počtu je 31 členů mladších 18 let a 24 lidiček už má být dospělých. V porovnání s rokem 2003 se počet skautů(tek) mladších 18 let nezměnil, ale přibyly nám tři kusy nad 18.

Vyjádřeno podle rozdělení do věkových kategorií to vypadá takto:

1. chlapecký oddíl:

- 9 vlčat (ta se nám až neuvěřitelně rozrostla o celých 5 kluků)
- 9 skautů (zde naopak 3 hoši ubyli)

1. dívčí oddíl:

- 5 světlušek (zde přešly 2 dívky ke skautkám)
- 6 skautek (Loni to byly 4, hádanka: takže kde se asi vzaly ty dvě?)

Kmen R+R obsahuje 1 rovera a 1 rangers (stárneme, takže většina z loňských 2 R + 3 R přešla k mladším Oldskautům)

Klub O. S. se díky přesunům od R+R rozrostl na 24 lidí.

Tak na rok zase máme se statistikou pokoj, ale ono se někdy hodí zjistit jak na tom vlastně početně jsme.

Warden, podklady dodali Hanka a Zbyněk

• STŘEDISKOVÝ VOLEBNÍ SNĚM – jak dopadl?

Po třech letech se ve všech skautských střediscích volí a jmenuje nové „vedení“, toto personální rotování nemůže minout ani nás. A tak byl na poslední pátek v měsíci hladu (27.2.2004) svolán Volební sněm i u nás. Na sněmu mají hlasovací právo všichni plnoletí členové střediska. Z celkového počtu 24 oprávněných voličů se jich k urnám dostavilo 14.

Nebudu vám zdlouhavě popisovat celý proces volby – kdo tam byl, ten ví a kdo ne ať přijde příště (= za 3 roky) – a přejdeme rovnou k výsledkům.

Nejprve probereme volené funkce (všechny jsou členy tzv. Střediskové rady):

Vůdce střediska: Zbyněk Drápela-Náčelník
(zastupuje středisko navenek, stará se o jeho celkový chod a bezpočet jiných úkolů)

Zástupce vůdce střediska: Hana Drápelová-Hanka
(když náhodou Vůdce nemůže, tak je tu Zástupce:), ale pomáhá vlastně neustále)

Předseda Revizní komise: Michal Uhler-Doktor
(spolu s Členy RK kontroluje minimálně 2x ročně hospodaření střediska)

Členové Revizní komise: Linda Pernicová, Martin Vojáček-Jack

Výchovný zpravodaj chlapeckého kmene: Petr Zapletal-Warden
(přesně nevím co to znamená, ale až to někde zjistím, tak to napíši)

Výchovná zpravodajka dívčího kmene: Markéta Zapletalová-Marťa
(stará se o plnění základních výchovných cílů junáka v daném kmeni)

Výchovný zpravodaj kmene O. S.: Přemysl Drápela-Přema
(podobné poslání jako u předchozích dvou, ale vzhledem k věku O. S. trochu těžší)

Členové Střediskové rady: Kamila Koudarová-Kamča, Přemysl Drápela-Přema
(Mají hlasovací právo v nejvyšším orgánu střediska – jediné zde se mohou přijímat důležitá a závazná rozhodnutí pro středisko. Počet členů je vždy lichý – každý má pouze jeden hlas, i když zastává několik funkcí.)

A nyní jsou na řadě ty jmenované (jmenovány Vůdcem střediska):

Vůdce 1. chlapeckého oddílu: Petr Zapletal-Warden

Vůdkyně 1. dívčího oddílu: Hana Drápelová-Hanka

Hospodář: Hana Drápelová-Hanka

(vede veškeré finance ve středisku, kontrolován Revizní komisí)

Tiskový zpravodaj: Martin Vojáček-Jack

(stará se o skautské časopisy a veškeré tiskoviny z „vyšších míst“ = od TDC)

Zdravotní zpravodaj: Linda Pernicová

(má na starost školení na kurzech a před táborem, kontroluje veškeré lékárničky)

Správce majetku: Petr Zapletal-Warden

(kontroluje stav střediskového vybavení a dohlíží na jeho půjčování a vracení!)

Šéfredaktor S. M. R. K. u: Vítězslav Crhonek-Víťa

(bez něj bychom tohle ani nečetli – jen kdyby se k němu ty příspěvky dostaly dřív)

Webmaster:

Michal Uhler-Doktor

(tvoří www podobu křtinského střediska na adrese www.junak.euweb.cz – jen se podívejte)

Nástěnkářky:

Linda Pernicová, Klára Pernicová

(to co si můžete prohlédnout na skautské nástěnce spáchaly většinou ony)

Snad jsem vám alespoň trochu přiblížil fungování střediska jako celku i jeho jednotlivých částí. Ale moc se ty lidi nazpaměť neučte, za tři roky se stejně vymění!)

Warden

III. Středisková bodovací soutěž – „S. B. S. 100“

• Vyhodnocení „S. B. S. 100“ za únor 2004

Galeony	únor	Celkem
Kočky	výprava	5
Ještěrky	2	10
Jestřábi	1	12
Tygři	3	9
Vlci	0	4

Únor je konečně za námi a můžeme se pustit do příprav na to (alespoň mnou) dlouho očekávané a vytoužené jaro:

Místo	Jméno jednotky	1. účast (max. 20 b)	2. chování (max. 10 b)	3. kronika (max. 20 b)	4. výprava (max. 10 b)	5. úkol (max. 10 b)	6. výcvik (max. 20 b)	7. brigáda (max. 10 b)	Celkem (max. 100 b)
1.	Kočky	19,5	10,0	20,0	0,0	10,0	18,0	10,0	87,4
2.	Tygři	17,0	8,5	19,5	10,0	2,0	20,0	5,0	82,0
3.	Ještěrky	18,0	10,0	20,0	0,0	9,0	20,0	0,0	77,0
4.	Jestřábi	18,0	10,0	18,0	0,0	4,0	20,0	0,0	70,0
5.	Vlci	18,0	10,0	0,0	0,0	4,0	20,0	0,0	52,0

Celkové pořadí: 1. Ještěrky (460,1), 2. Jestřábi (454,8), 3. Kočky (441,5), 4. Vlci (393,6), 5. Tygři (383,3)

• Střediskový úkol S. B. S. na březen 2004

Připravte si zábavný program na Výroční oheň.

Můžete se např. připravit scénku či vymyslet nějakou hru.

Venda

IV. Různé

• Narozeniny

V březnu slaví narozeniny Klára Pernicová (5. 3.), Ondřej Hloušek (6. 3.), Petr Kovář-Pecínek (6. 3.), Hanka Drápelová (13. 3.), Nikola Ludvíková (13. 3.), Boris Adámek (21. 3.), Štefan Pindák (22. 3.), Jiří Dressler-Wolf (25. 3.) a Přemysl Drápela (26. 3.) – blahopřejeme!

• Poděkování

- děkujeme všem pomocníkům a sponzorům maškarního bálu (viz reportáž)
- děkujeme panu Koudarovi za péči o naši nástěnku

Živá kronika

Hodnocení měsíce února

Roj světlušek – Ještěrky: V únoru proběhly u světlušek pouze tři družinovsky, na kterých si holky splnily dalších několik bodů do první a druhé hvězdy. Naučily se poznat spoustu nových rostlinek, zopakovaly si

ty, které již znaly, také si zopakovaly zákony světlušek a zasoutěžily si ve vázání uzlů. Docházka se ustálila přesně na 90 %.

Marťa

Družina skautek – Kočky: V měsíci únoru se konaly celkem tři družinovy, z čehož jednu jsme věnovaly přípravě her pro křtinské děti. Pomoc při organizaci maškarního bálu se pro nás stala brigádou. Úspěšně pokračujeme v plnění bodů Nováčkovské zkoušky. Snad to stihneme do Výročního ohně. Chování je velmi dobré.

Zuzka

Smečka vlčat – Tygři: Naše smečka se v únoru sešla celkem pětkrát. Tři schůzky byly běžné v klubovně, jedna byla prodloužená „Stopařská“ a jednou jsme se sešli na „Klubovní sobotě“. Naši nováčci se dobře osvědčují což nasvědčuje jejich velice dobrá účast na činnosti a zájem o vše co se na schůzkách děje. Možná nejlepší z nich budou moct na Výročním ohni koncem března skládat vlčácký slib.

Na schůzkách jsme se věnovali plnění Stezky, přípravě na květnové okresní závody a hlavně jsme hráli spoustu her a závodů. Při klubovní sobotě si každý z přítomných odlil sádrový pozitiv stop, které jsme odlili na naší stopařské schůzce a také jsme věnovali téměř 1,5 hodiny výrobě pomůcek ke hrám, úklidu klubovny a hlavně zametení a umytí chodeb a schodiště. Další čtyři vlčata přinesla potvrzení od rodičů o pěkném vysvědčení a tak jim mohla být také udělena odborka „Školní prospěch“.

Nakonec jsme zvládli i registrace všech členů – pozdě, ale přece. Chování na schůzkách bylo u většiny velice dobré, jen někteří jedinci mají stále potřebu se předvádět v tom nepravém světle. Účast na činnosti dosáhla velice pěkných 80,8 %. Pro zaneprázdnění hlavního vedoucího Přemy vedl část schůzek Zbyněk.

Přema a Zbyněk

Družiny skautů – Jestřábi a Vlci: V tomto měsíci jsem se asi dostal do vůdcovského nebe, protože lépe fungující družiny si snad ani nelze přát.

Celkem se letos registrovalo 9 skautů a všichni byli tak aktivní, že registraci odevzdali málem ještě před termínem. Na schůzkách mám téměř 100% účast (Jestřábi – 88 %, Vlci – 87 %) a podle ohlasů jednotlivých kluků soudím, že pokud schůzku náhodou (nemoc, přírodní katastrofa) vynechají, tak toho velmi litují. V únoru jsme pilně nacvičovali morseovku a plnili body v Nováčkovské zkoušce a myslím, že mohu s hrdostí napsat, že všichni nováčci (hlavně Stopař a David S.) se nemohou dočkat Výročního ohně, kde budou skládat svůj skautský slib. Ale aby program družin fungoval a družina se dál rozvíjela je především třeba schopných a kvalitních rádců, kteří mají tolik zodpovědnosti, že přijdou na schůzku včas a mají připraveno vše, co je třeba. Mohu jen děkovat své šťastné hvězdě, že v oddíle právě dva takové mám. Ano, mluvím zde o Chvostovi a Petronovi. Letos oba dva začali chodit na střední školy, ale i přes své, nepochybně velké, vytížení dokázali svůj čas vhodně rozvrhnout mezi školní a domácí povinnosti, skauting i zábavu.

Věřím, že tomu tak bude i nadále a družina bude směřovat přes drobné překážky ke svému cíli.

Warden

Reportáže z proběhlých akcí

Dětský maškarní bál

neděle 15. 2. 2004

/dokončení ze strany 1/

Ke konci jsme vyhodnotili a odměnili nejlepší masky. A potom si děti vyzkoušely, jak to vypadá na opravdovém bále. Pěkně si zatancovaly, házely po sobě papírové konfety a flitry. Na závěr se ještě vyhlášovala tombola a tak žádná maska neodešla bez dárku.

Myslím že se nám ten letošní maškarák vydařil a že se všem, kdo přišli, líbil tak jako nám. Všem, kdo nám letos s maškarním plesem pomohli, bych chtěla moc poděkovat, protože si myslím, že byli bezvadní a hlavně díky nim se nám všechno podařilo tak, jak jsme si to naplánovali. A hlavně za to, že se to všem moc líbilo a děti si to pěkně užily.

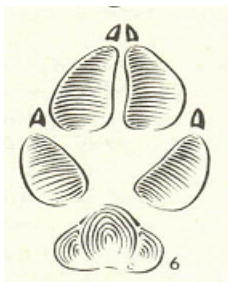
Hanka Drápelová

Děkujeme všem příznivcům a sponzorům díky nimž jsme mohli maškarní bál uskutečnit. Byli to: Obecní úřad Křtiny, hostinský pan Zdeněk Farlák, obchod smíšeným zbožím Jitřenka, hudebníci Standa Koudar a Jirka Učeň, Petra Konečná.

Děk samozřejmě patří také Kláře za pamětní lístečky a všem členům střediska Junáka Křtiny, kteří pomohli.

Stopařská schůzka Tygrů „Dobrodružství severských lovců“

čtvrtek 19. 2. 2004

Na místě srazu – u skautské nástěnky na náměstí ve Křtinách se nás sešlo deset. Osm vlčat a dva vedoucí – Přema a Zbyněk. Suchar přinesl ukázat svou sbírku známek a Vojta starou kroniku a tak jsme se na chvíli uchýlili ke Drápelům a tam jsme tyto věci nechali, aby se na naší cestě nepoškodily. Také jsme si tam řekli pár věcí organizačních a mohli jsme vyrazit.

Šli jsme na Habrovsko a na úvod jsme si dali závod v běhu na čas do prudkého svahu. Na první pohled jednoduchý úkol brzy „vylepšilo“ několik podklouznutí a pádů a tak se bavili zejména diváci. Následovala hra „Šipkovaná“. Rozdělili jsme se na dvě skupiny.

Jedna vždy šla napřed a dělala skautské pochodové značky, ukrývala dopisy a na závěr se schovala. Po asi půl kilometru si skupiny úlohy vyměnily. Vlčata jistě nezapomenou jak jednu zprávu hledali v malé jeskyňce pod svahem kde ji ozařovala svíčka a pro další jsme Suchara spustili na laně z mostu do potůčku. Tuto hru jsme zakončili u velké zatáčky silnice na Habrůvku kde jsme dlouze hledali Davida, který se moc dobře schoval a z roklinky mu museli Vojta se Zbyndou pomáhat.

Dále jsme pokračovali na Střelnici a cestou si povídali o stopařství. Na Střelnici jsme chtěli odlévat stopy, ale žádné vhodné jsme nenašli. Šli jsme tedy až k potoku u hájenky kde jsme v náplavě potoka objevili krásné otisky psích tlapek a začali je odlévat. Ti co právě neodlévali běhali kolem a za chvíli se ozval křik: „Pomoc, Zbyndě spadnul do potoka!“. Jen jsem vzhlédl už jsem viděl jak Zbyndu dvě vlčata tahají z potoka, tedy z hrázky z větví v potoce na kterou spadnul. Kupodivu měl trochu mokrá jen batoh bundu na zadku. Mohl s námi tedy zůstat. Rychle se stmívalo, dokončovali odlévání a než sádra zatvrdla šli jsme se za svitu baterky podívat k jeskyni Vokounce. Pověděli jsme si pověst o Vokounovi a nejedno vlče začalo mrazit v zádech. Opatrně jsme vyhrabali odlité stopy z náplavy potoka a zamířili do Křtin. Přema cestou vykládal pověsti o Býčí skále a tak cesta rychle uběhla.

Těsně před půl sedmou kdy byl čas návratu jsme se objevili opět v průjezdu u Drápelů. Několik organizačních informací na závěr, domluva na Klubovní sobotu, pokřik a honem domů.

Zbyněk

Promítání diapozitivů nejen z 13. letního tábora

neděle 22. 2. 2004

Letošní promítání diapozitivů, jak už titulek akce napovídá, se neodehrávalo přesně podle zaběhlého schématu posledních dvou let. Při přípravě této akce jsme uvažovali jak zvrátit stále klesající křivku návštěvnosti tohoto tradičního podniku. Po dlouhých bezesných večerech (a tak podobně) světlo světa spatřil nápad spojit promítání s jakýmsi vzpomínáním na uplynulé skautské roky. A tak jsme to také pojali. V místních médiích (Křtinský infokanál, S. M. R. K) vyšlo nespočet reklam a většina členů střediska byla obtěžována – pokud jsem je někde náhodou potkal – líčením kladů návštěvy této velkolepé akce. Dokonce přípravě materiálu byla věnována jedna celá středisková rada.

V neděli byl začátek stanoven na 15 h. Půl hodiny před zahájením se v klubovně sešel přípravný výbor posílený o, dnes už bývalé členy křtinského junáka, Elišku a Ufa, který upravil celý prostor do požadované podoby. Výsledný efekt připomínal něco jako miniaturní kinosál doplněný o několik stolů, na nichž byly vystaveny střediskové, oddílové i družinové kroniky.

Chvíli před třetí hodinou odpolední se začali trousit první návštěvníci, kteří se po nezbytném podepsání na Účastnickou listinu, vrhli ke kronikám a začali si je prohlížet. Po akademické čtvrt hodině vyplněné příchody dalších účastníků a právě oním prohlížením kronik (občas zpestřeným výbuchem smíchu – to, když se někdo poznal jako šestileté vlče/světluška) jsme vytvořili polo až třičtvrtěšero a promítání první série

diáků bylo zahájeno. Na programu byla sada obrázků z letošního (respektive loňského) tábora – „tábora Zlatokopů“. Po krátké pauze pak následovaly úplně první diapozitivy, které byly pořízeny během první poloviny roku 1999. Někteří (Chvost) dokonce nevydrželi pohled na sebe samotného v počátcích svého skautského života a raději pokračovali v prohlížení kronik. Po další pauze následovalo promítání z 9. tábora, který proběhl v červenci 1999. Všeobecný zájem o diáky byl tak velký, že jsme museli vyčerpat i naše dva připravené přídivky v podobě 12. letního tábora – „Starých Slovanů“ a následné roverské expedice do Českého krasu – „Hlíza 2002“. V malých přestávkách způsobených drobnými technickými obtížemi pak měli všichni účastníci možnost pokračovat v prohlížení opravdu velkého množství kronik.

Celý diamaraton skončil asi o půl šesté. Celkem tedy skalní vytrvalci absolvovali téměř dvě a čtvrt hodiny koukání do zdi (na tu jsme totiž ty obrázky promítali). Věřím, že se akce vydařila a všech 30 návštěvníků bylo možná až nadmíru spokojeno. Vystává nám zde však jeden problém: „Co budeme promítat příště, když už všichni všechno viděli?“ To, když přijdete, budete moci vidět příští rok.

Warden

Kronika 13. letního tábora Junáka Křtiny (4)

„Tábora zlatokopů“

7. táborový den

Brzo ráno k nám do týpka dolehly hlasy vlčat, která při přípravě snídaně objevila další dopis, ale Petr chtěl spát, tak jim řekl, ať si ho zatím nechají u sebe. V dopise jsme se později dočetli, že si máme hlídat dobře zásoby jídla a že se máme nějak lépe opevnit.

Dopoledním zaměstnáním vlčat byla příprava oběda. S pomocí Lindy a Kuldy, Hanky, mě a Přemka nám to šlo jako po másle. Světlušky se ukryly, při plnění bodů do stezky, do trojúhelníku na sušení spacáků a byly tam tak dobře ukryté, že je nemohla najít další světluška Terka. Skauti se věnovali výrobě míčků z novin a gumiček s vlčaty a pak měli uklidit dřevo. Skauti si plnili body do stezek (kroj a deníky).

Ve druhém dopoledním měli skauti a skautky výcvik Greenhornů, učili se odhadovat vzdálenosti.

V prvním odpoledním se hrály Nápis krále Ašóky. Průzorem v lese za kuchyní hledaly družiny papírky se šifrou a co nejrychleji ji měly rozluštnout říct Petrovi a Marti. Vlčátka a světlušky nemuseli utíkat vždy s vyluštnou šifrou všichni, v tom měli oproti starším výhodu. Vlčátka hledala šifry, hledala, ale nemohla je pořádně rozluštnout, takže do tábora každou chvíli přiběhl Kája, sedl si na klády u kuchyně a luštil. Většinou však nic nevyluštil a ukázal Marti jen to nevyluštnuté. Petr přenechal po chvíli bodování jen Marti a sám si zpravoval ramínko z proutku na kroj. Světlušky vyhrály nad vlčatama, Terka každou chvíli přiběhla k Marti s nějakou šifrou. Ze starších vyhráli skauti.

Odpoledne měli mnozí možnost zastřílet si z luku, Richie s Petrem se snažili jeden luk opravit (chyběla mu šňůrka), ale asi se to nepovedlo. Starší se vypravili hledat někde směrem k Milušce ukrytou zprávu, ale tu nenašli a Petr ji pak jel večer hledat na kole sám. Ale ani on už ji nenašel.

Richie s Marťou zatím natrhali trsy suché trávy pro naši spoustu malých a ti v několika skupinkách museli každý horu sena nějak dopravit po cestě na Olšany až za krmelec a vrátit se s tím až do tábora a položit všechno seno u stožáru. Zuzka a spol. byli nejrychlejší. Zuzka nesla seno v kalhotách a vypadala jako Široký z té pohádky, Zbyněček prý půlku sena vysypal někde cestou, protože mu to pořád padalo, Kája si to všechno zabalil do celty (ale ty dvě kila navíc se mu asi pronesly cestou) atd.

Warden s Richiem jeli hledat na kole zprávu od Johna Stuarta a já s Lindou jsme smažili amolety. Pak přijel Radek Crhonek, tak jsme všechny nakonec pohostili a když už to jezení upadalo, začal Keša vyvolávat

jednotlivé placičky, jako když se vyvolávají ceny. Keša: „Kdo chce tuto placičku . . . poprvé . . . podruhé . . . “ Ozve se: „Já!“ A Keša: „Prodáno.“

Večer přišli ještě Véva s Kinou, ale pak spali na starém tábořišti ve stanu, a ještě Míša s Brodym a Wolfem a ti spali zase pod vysokými smrky jako vždycky. Kája se bavil povídáním o Zombie atd. atd.

8. táborový den

Ráno přišel Keša vzbudit Wardena a ten měl jako jediný rozcvičku s menšími. Pak pospával až do nástupu, kdy začalo pršet. Pršelo až do svačiny, tak se plnily body do stezek, světlušky zdravotně, vlčata nic, Přema k nim do týpka nedorazil, ale byla jsem tam já a tak jsme si kreslili. Nejdřív Jeňa takovou tou modrou měkou křídou na textil si pomaloval obličej, takže jsme měli dost, já jsem namalovala Jendu jako krále na poníkovi u moře a Kája kreslil koníka a středověkou věž.

Ke svačině došla Hanka, takže dala svačinu Jeníčkovi a už ani nepršelo. Skauti se zase vypařili nějak z kuchyně a Hanka s Lindou vařily květákový mozeček a tak. Véva si přišel uvařit květákovku ze sáčku u nás na kamnech. Kája s Batym objevili další dopis od Johna Stuarta, když se šli podívat na Brodyho tábořiště za Batyho tatínkem Wolfem.

Vlčata a světlušky modelovali po svačině z hrnčířské hlíny, Terka zajímavý a velmi pěkný „hrad s růžičkama v rozích“, Kája dalšího dráčka Juniora. Dvě krásné misky tu byly dohlaďoučka vypracované atd. Baty si udělal co jiného než samopal.

V poledním klidu hrála Hanka na kytaru (dnes jaksi sama), Brody s Wolfem nám namalovali Terku, Blanku a Nikšu na černo uhlíkama z popela (no nevím, jak Nikša to modrý tričko ještě kdy vypere) a pak tu byly i další děti. Jenda hrál karty s Adélkou na dece před týpkem, Véva si hrál se Zbyněčkem tak, že ho zvedal a převracel hlavou dolů, Petr házel s Jendou, Brody se pak pral s Terkou a dalšíma světluškama a vlčatama, no prostě hotová školka.

Odpoledne si světlušky ještě chvíli plnily zdravotně a pak už chystaly jako vlčata scénku k táboráku. Skauti a skautky našli tři valounky zlata velké jako malá pěstička. Že by duch Johna Stuarta, zlatokopa, opravdu existoval?

Večer před táborákem si šli mladší s Marfou, Přemem a Wolfem obhlédnout cestu ke křížku, kam půjdou v noci na stezku odvahy. Skauti se vydali s Wardenem do Bizoňáku na tábořiště, kde měl Keša skládat skautský slib. Vrátili se za hodinu, asi v deset. My ostatní jsme zatím zpívali ve vůdcovském tee pee za doprovodu kytar Wolfa a Brodyho. Světlušky se předvedly se scénkou básničky, co se dělo na táboře. Vlčata s Přemkem měla scénku, kdy Baty šel na stezku odvahy, uviděl zelený trojúhelník (Kája čelovkou svítil na zelený papírový trojúhelník), ale ale Baty se nelekl a řekl jen ha, ha, ha. Pak potkal černého jezdce (Kája v celtě jede na Přemkovi), ale nelekl se. Pak došel ke křížku (Zbynda s upaženými rukama) a podepsal se pod něj na papír: Hans Hagen. Přema: „Už víte, proč se nebál?“

Skautky měly hru pro dvě dvojice, Kája a já a Linda s Nikšou Ludvíkovou jsme se měli co nejrychleji obvázat toaletákem. Vyhrála Linda, která obvazovala Nikšu. No asi už v tom má praxi, když se učí na doktorku.

Na ztezku odvahy šli malí přes louku k tunelu a někteří až tunelem ke křížku. Ze starších došli od tábora až ke křížku Jirka, Dunka a ještě někdo. Jack je šel poštrašit, ty menší na zpáteční cestě, s Wardenem a Brodym. Pár písniček jsme ještě hodili na kytary taky já, Petr a Liba. Keša a Chvošťa usnuli na našich postelích ve velkém týpku a Štefan musel s Petrem pomáhat dopravit Kešu do týpka. Keša vždycky stoupnul, když ho Štůfa vytáhnul, ale pak se zase otočil, sedl si a lehl si. Míša tady taky usnula, ale když se vrátily světlušky ze stezky, šla spát taky do svého pelíšku. Ani Míšovi od Brodyho se od nás nechtělo.

Kamča